

Budapest, 1914. február 23. – Budapest, 1973. február 12.

Kisiparoscsaládból származott, apja borbély volt. Négy polgárit végzett, majd 1928 és 1933 között ösztöndíjasként elvégezte a pápai állami tanítóképzőt, 1937-be tanári oklevelet szerzett a gyógyepedagógiai főiskolán. 1945-ig óradíjas, majd helyettes tanár volt különböző fővárosi iskolákban. 1943-tól a kommunista- és németellenes Magyar Testvéri Közösség titkos szervezet tagja volt. 1945. február 2-án lett a Független Kisgazdapárt tagja. Előbb a központi pártiroda vezetője, majd 1945. április 12-étől a pártiskola igazgatója. 1945 nyarától az FKGP propagandaosztály vezetője. 1945. augusztus 20-tól a párt országos intézőbizottság tagja volt. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a párt nagy-budapesti választókerületben nemzetgyűlési képviselő lett, október 7-én beválasztották a budapesti törvényhatósági bizottságba. 1945-ben az Újjáépítési Minisztériumban helyezkedett el, majd 1945 őszétől a Hirdető Vállalat üzemi választmányának az elnöke volt. 1945 decemberétől az Országos Szabadművelődési Tanács tagja volt. 1946 februárjától az FKGP Budapest XIV. kerületi szervezetének társelnöke volt. 1946 májusától visszavonult a pártéletről, mert kapcsolatba hozták a koholt vádak alapján letartóztatott Kiss Szaléz páter ügyével, parlamenti kiadatását a kisgazda többség megakadályozta. 1946. július 7-én a magyarországi Szövetséges Ellenőrző Bizottság jegyzékben követelte bíróság elé állítását, erre sem került sor. 1947 januárjában a Magyar Közösség-ügyben koholt köztársaság-ellenes összeesküvés vádjával letartóztatták; 1947. január 18-án párttagságát felfüggesztették, február 4-én az FKGP Politikai Bizottsága kizárta a pártból, 1947. augusztus 29-én négy év fegyházra ítélték, büntetését 1948. március 3-án öt év fegyházra emelték. A Gyűjtőfogházban illetve Vácott raboskodott. 1951-ben szabadult, de minden indok nélkül két évre internálták. 1953-tól alkalmi munkákból élt, majd 1955-től a Polgárdi melletti tekerespusztai munkatelepen dolgozott 1960. évi rehabilitációja után a telep igazgatója volt 1965. évi nyugdíjba vonulásáig.